B4B35OSY: Operační systémy

Lekce 8: Bezpečnost (security)

Michal Sojka michal.sojka@cvut.cz

November 12, 2020

Osnova

- 1 Základní koncepty kybernetické bezpečnosti
 - Co je to bezpečnost?
 - Cíle zabezpečení
 - Zabezpečení OS
 - Mechanismy a politiky
 - Další pojmy, příklady
- 2 Řízení přístupu
- 3 Stack overflow
 - Co je přetečení zásobníku?
 - Útoky a ochrany proti nim

?

Cíl přednášky

- Vysvětlit vám základní koncepty používané v kybernetické bezpečnosti
- Předat znalosti potřebné pro vyřešení (nepovinné) úlohy útok pomocí přetečení zásobníku

Co je to bezpečnost?

Pro každého něco jiného

Počítačová (kybernetická) bezpečnost

Information security

- Ochrana mých zájmů (počítačem ovlivnitelných) před nepřátelskými hrozbami
- Velmi individuální a subjektivní
 - Různí lidé mají různé zájmy
 - Různí lidé čelí různým hrozbám
- Neexistují univerzální řešení
 - Je počítač s Windows dostačující k uložení přísně tajných informací?
 - Je připojen k internetu? Kdo k němu má přístup fyzicky i vzdáleně?
 - Tvrzení, že systém je bezpečný má smysl jen vzhledem k dobře definovaným cílům zabezpečení, které definují
 - hrozby (tj. proti čemu jsme systém zabezpečili např. napadení známým virem) a
 - bezpečné stavy systému (tj. za jakých podmínek je systém považován za bezpečný – např. antivirus a firewall jsou zapnuty)

Cíle zabezpečení

- Definují co má být chráněno, proti komu a za jakých podmínek.
- Před nasazením každého systému se nad tím aspoň zamyslete!
 - Často je potřeba to mít sepsané a schválené (od zákazníka, šéfa, ...).
- Co má být chráněno se často vyjadřuje pomocí tzv CIA vlastností:
 - Důvěrnost (Confidentiality)
 - X se nesmí dozvědět o Y
 - Příklad: Franta se nesmí dozvědět administrátorské heslo.
 - Integrita
 - X nesmí narušit Y
 - Příklad: Karel nesmí měnit libovolné záznamy v databázi uživatelů.
 - Dostupnost (Availability)
 - X nesmí způsobit nedostupnost Y pro Z
 - Příklad: Žádný uživatel nesmí způsobit pád web serveru.

Perspectives

Typické prostředky pro zajištění CIA vlastností

What to protect?

Confidentiality Integrity Availability Digital Signatures Cryptography Encryption Hashing/MAC TLS Network VPN Replication Security Routing, Firewalling Password Strength Audit Operational Training, Best Practices, Certified Processes Security Reproducible Builds Malware Analysis Posthumous Forensics, Debugging Honeypots Security Log Anomaly Analysis Antivirus Reactive Taint Tracking Lockstepping Watchdog Security Intrusion Detection Log Monitoring ASLR Pledges Attack Stack-Smash Protection Mitigation Pointer Obfuscation Redundancy Formal Verification Resilience Compartmentalization, Sandboxing, Virtualization Secure Boot Self-Healing

Source: https://genodians.org/nfeske/2019-07-11-security

Současný stav zabezpečení OS

Historicky:

- Zaostával za vývojem potřeb uživatelů
 - Např.: Bezpečnostní řešení byla zaměřena na firemní ("enterprise") zákazníky
- Zaostával za objevujícími se hrozbami
 - Zaměření na ochranu uživatelů mezi sebou (práva k souborům na disku), ne na ochranu uživatelů před nedůvěryhodnými aplikacemi
- V některých ohledech se zlepšuje:
 - Např. OS chytrých telefonů používají důkladnější zabezpečení než desktopy
 - Objevuje se méně kritických bezpečnostních děr v běžných OS
- V jiných se zhoršuje:
 - Velikost, funkcionalita a složitost OS stále roste
 - Jen málo lidí skutečné ví, jak psát bezpečný kód
 - Stále více lidí umí na systémy útočit

Bezpečnost operačních systémů

- Co by mělo být cílem OS v oblasti bezpečnosti?
- Minimálně:
 - poskytovat mechanismy umožňující tvorbu bezpečných systémů,
 - které jsou být schopny bezpečně implementovat uživatelem či administrátorem nastavenou politiku
 - a to tak, aby tyto mechanismy nebylo možné obejít.
- Bezpečnost systému je tak silná, jak silný je nejslabší článek.
 - Ďábel je skryt v detailech
 - …i proto vás učíme assembler :-)

Dobré mechanismy zabezpečení

- Jsou široce použitelné
- Podporují obecné principy bezpečnosti (viz příští slide)
- Je snadné je správně a bezpečně použít
- Nejsou v rozporu s jinými (nebezpečnostními) prioritami např. s produktivitou práce.
- Dají se snadno správně implementovat i verifikovat

Běžné mechanismy zabezpečení v OS

- Systémy pro kontrolu přístupu kontrola, k čemu může daný proces přistupovat (např. práva k souborům)
- Autentizační systémy potvrzení identity toho, jehož "jménem" proces běží (login name, heslo, ...)
- Logování kvůli auditům, detekci útoků, vyšetřování a obnovu
- Šifrování souborových systémů HW lze šifrovat celý disk, SW jen souborový systém (nelze šifrovat partition table)
- Správa pověření (credentials)
- Automatické aktualizace

Bezpečnost je "prorostlá" celým systémem. Neexistuje jen jedna komponenta zodpovědná za bezpečnost.

Rozdíl mezi politikou a mechanismem

- Politiky doprovázejí mechanismy
 - Politika řízení přístupu (access control)
 - K čemu mají přístup sekretářky a k čemu vývojáři?
 - Politika autentizace
 - Je heslo o 5 znacích dostatečné pro přístup do KOSu?
- Politika často omezuje použitelné mechanismy
 - Nestačí heslo, je potřeba se prokázat certifikátem
- Co někdo považuje za politiku, ostatní za mechanismus :-)

Zásady bezpečnostního designu

Saltzer & Schroeder [SOSP '73, CACM '74]

- Úspornost mechanismů keep it stupid simple (KISS)
- Bezpečné výchozí nastavení nikomu se nechce trávit čas nastavováním (vždy dobrá inženýrská praxe)
- Kompletní zprostředkování kompletní kontrola dat předávaných z "venku" do vnitřních částí systému (ničemu, co jde "z venku" nevěřit)
 - SQL injection, Cross-site Scripting (XSS), ...
- Otevřený návrh ne "security by obscurity"
- Oddělení pravomocí možnost dál uživatelům jen ta práva která potřebují (ne, jen běžný uživatel, který nemůže "nic" a root/admin, který může vše)
- Nejmenší pravomoci uživatelé nemají žádná oprávnění, která nepotřebují
- Co nejméně společných mechanismů minimalizace sdílení dat, minimalizace závislostí (knihoven, balíků)
- Psychologická přijatelnost pokud se to těžce používá, nikdo to používat nebude
 - např. ve starších Windows měl většinou každý uživatel přiřazeny administrátorská práva, protože nebyl jednoduchý způsob, jak tato práva získat jen pro jednu operaci. Škodlivý program je tím pádem mohl automaticky zneužít.

Jeep hack

Miler & Valasek, 2015

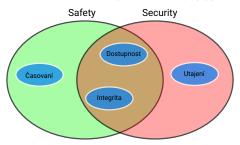

- Služba v "infotainment" jednotce byla přes D-Bus omylem dostupná z internetu
- Útočníci nahráli SSH klíč, spustili SSH server, přeprogramovali řadič sběrnice CAN, aby šel ovládat přes sériovou linku z infotainment jednotky, ...
- https://www.wired.com/2015/07/hackers-remotely-kill-jeep-highway/

3

Více druhů bezpečnosti

- Angličtina rozlišuje dva termíny "safety" a "security", které se do češtiny (i jiných jazyků) překládají oba jako bezpečnost.
- Safety ochrana okolí před systémem
 - letadlo nezpůsobí škody v okolí (smrt lidí, škody na majetku)
- Security ochrana systému před okolím
 - hacker neovládne vaše auto
 - teroristé nezpůsobí pád letadla, srážku vlaků
- Vztah cílů zabezpečení k safety a security (výjimky existují):

Útoky jsou sofistikované

Využití postranních kanálů – zde se hledají šifrovací klíče pomocí měření elektromagnetického pole v okolí čipu

Důvěra & Trusted Computing Base

- Všechny systémy obsahují entity, kterým se věří
 - pokud selžou, systém nemusí být bezpečný
 - hardware, OS, administrátor serveru, ...
- Trusted Computing Base (TCB):
 - množina všech takových entit
 - Co je součást TCB při práci s internetovým bankovnictvím?
- Bezpečné systémy musí mít důvěryhodné TCB
 - minimalizace TCB je klíčem k důvěryhodnosti.

Souhrn

- Bezpečnost je velmi subjektivní, jsou potřeba dobře definované cíle zabezpečení
- Bezpečný OS by měl poskytovat:
 - dobré bezpečnostní mechanismy
 - podporující různé uživatelské politiky.
- Bezpečnost je daná důvěryhodností klíčových entit
 - TCB: množina všech klíčových entit
 - OS je nezbytně součástí TCB

Mechanismy a politiky pro řízení přístupu

Podrobnější pohled na jeden z aspektů zabezpečení OS.

- Politika
 - Specifikuje, kdo má povolen přístup k čemu
 - a jak se to může měnit v čase
- Mechanismus
 - Implementuje politiky (viz dále)
- Některé mechanismy nabádají k některým politikám
 - Některé politiky nejdou vyjádřit pomocí mechanismů ve vašem OS

Základní princip

Matice řízení přístupu [Lampson'71] definuje stav ochrany v daném čase

- Objekty jsou např. soubory
- Subjekt je např. uživatel
- Subjekty mohou být zároveň objekty

	Obj1	Obj2	Obj3	Subj2
Subj1	R	RW		send
Subj2		RX		control
Subj3	RW		RWX	recv

Ukládání stavu ochrany

- Typicky ne jako matice
 - moc "řídké", neefektivní, dynamické
- Dvě zřejmé volby:
 - Ukládání jednotlivých sloupců dohromady s objektem
 - Každý sloupec je nazýván "seznam pro řízení přístupu" (access control list, ACL) daného objektu
 - Ukládání jednotlivých řádků dohromady se subjektem
 - Definuje objekty, ke kterým má daný subjekt přístup doména ochrany (protection domain) daného subjektu
 - Každý takový řádek je nazýván "seznam schopností" (capability list)

Seznamy pro řízení přístupu (ACL)

- Implementováno skoro ve všech běžných OS
- Subjekty jsou obvykle sloučeny do tříd
 - např. v UNIXu: majitel, skupina, ostatní

```
$ ls -ld /var/spool/cups
drwx--x--- 1 root lp 6754 Nov 22 00:00 /var/spool/cups
```

- obecnější seznamy ve Windows či v současném Linuxu (příkazy get/setfacl)
- mohou obsahovat "negativní" oprávnění např. pro vyloučení přístupu několika uživatelů ze skupiny
- Meta-oprávnění
 - řízení členství ve třídách
 - dovolují modifikaci ACL

Obj1					
Subj1	R				
Subj2					
Subj3	RW				

Schopnosti (capabilities)

Schopnost [Dennis & Van Horn, 1966] je prvek seznamu schopností

- Pojmenovává objekt, aby s ním program mohl zacházet (Obj2)
- Uděluje k objektu práva (RW)
- Všichni, kdo vlastní "schopnost" mají právo s objektem pracovat
- Použití
 - Méně časté v komerčních systémech
 - KeyKOS (VISA transaction processing) [Bomberger et al, 1992]
 - Capsicum capabilities (FreeBSD)
 - Častěji ve výzkumných OS: NOVA, EROS, L4Re kernel
 - Mnohé z těchto systému se nyní začínají prosazovat i v komerční oblasti

ACL vs. schopnosti

Seznamy řízení přístupu (ACL)

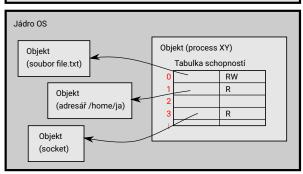
- Proces musí být schopen zjistit jaké objekty existují (pojmenování) a pak teprve je může používat (a nebo mu je k nim přístup odepřen)
- Typicky to řeší tzv. ambientní autorita tj. každý proces má všechna práva uživatele, který ho spustil (např. "vidí" celý souborový systém a může zjistit, kteří další uživatelé jsou v systému.
 - Pokud program spouští jiný program, potomkovi nelze jednoduše práva omezit.
 - V Linuxu se dnes tento problém řeší pomocí "jmenných prostorů" (namespaces), ale není to elegantní a trpí to některými nedostatky

Schopnosti

- Neexistuje ambientní autorita, každému procesu jsou delegovány jen ty schopnosti, které potřebuje (zásada nejmenší pravomoci).
- Např. proces nevidí všechny soubory, ale jen soubory (či celé adresářové stromy), které mu rodič nebo nějaká služba "delegoval(a)".
- Nikdo nemůže delegovat schopnosti, které sám nemá.

Možná implementace a použití schopností

```
Uživatelský proces XY
write(0, "Hello");
int program;
while ((program = readdir(1)) != -1) {
    if (getname(program) == "myprog.exe") {
        // spust /home/ja/myprog.exe a deleguj mu objekt socket na indexu 2
        child = create_process(program, capabilities=[-1, -1, 3]);
    }
    revoke(program);
}
```


- Schopnosti jsou podobné jako "file descriptory" v UNIXových OS.
- Program identifikuje schopnosti číslem.
- Schopnosti jdou získat jen tak, že nám ne někdo deleguje. Např.:
 - Rodič při vytváření potomka
 - Služba souborového systému jako odpověď na požadavek otevření souboru.

Povinné vs. nezávazné řízení přístupu

Mandatory vs. Discretionary Access Control

Bezpečnostní mechanismy pro řízení přístupu se dají rozdělit do dvou skupin:

- Nezávazné řízení přístupu (DAC):
 - Uživatelé mohou sami rozhodovat o přístupu (např. měnit práva ostatních uživatelů ke svým souborům)
 - Mohou delegovat svá přístupová práva ostatním uživatelům
- Povinné řízení přístupu (MAC)
 - Je vynucována administrátorem definovaná politika
 - Uživatelé ji nemohou měnit (pokud to politika explicitně nepovoluje)
 - Může zabránit nedůvěryhodným aplikacím běžícím s právy uživatele v páchání škody.

Přetečení bufferu (buffer overflow)

- Jedna z nejčastějších chyb programátorů v C, často i v C++
- Skoro vždy se dá nějak zneužít
- Hodně zajímavé (z hlediska útočníků) je přetečení bufferu na zásobníku (lokální proměnná)
 - Tzv. stack smashing attack
 - Zneužitelnost chyby je dnes na velkých systémech (servery, PC) částečně eliminována (viz dále)
 - Problém je ale...

IoT

Internet of Things Insecurity

Zásobník – jak tam jsou uložena data?

Záleží, jestli je kód přeložen s nebo bez "frame pointeru"

```
S ukazatelem rámce (gcc -fno-omit-frame-pointer)
int func(int arg1, int arg2)
                                 func:
                                    push
                                            %ebp
                                                              ; ulož bp na zásobník
  volatile int val=arg1+arg2;
                                            %esp,%ebp
                                                              ; nastav ebp jako na obr.
                                    mov
  return val:
                                            $0x10, %esp ; nastav esp jako na obr.
                                    sub
                                            Oxc(%ebp), %eax ; načti arg2
                                    mov
                                    add
                                            0x8(%ebp), %eax ; přičti k arg1
void main()
                                            %eax,-0x4(%ebp) ; ulož do prom val
                                    mov
                                            -0x4(%ebp),%eax
                                                              ; zkopíruj val do eax
                                    mov
  func(1, 3);
                                    leave
                                                              ; obnov ebp
                                                              : vrať se do main
                                    ret
         Zásobník uvnitř func()
                                 main:
          arg2 = 3
                                            %ebp
                                    push
ebp+0x8
         ara1 = 1
                                            %esp,%ebp
                                    mov
          návratová adresa
                                            $0x3
                                                              ; ulož parametry funkce
                                    push
ebp
          uložený base pointer
                                           $0x1
                                                              : ... na zásobník
                                    push
          lokální proměnná val
ebp-0x4
                                    call
                                            500 <func>
                                                              ; zavolej func
          (ostatní lokální prom.)
                                            %eax
                                    pop
                                            %edx
                                    pop
esp
                                    leave
                                                                                   38 / 47
                                    ret
```

Zásobník – jak tam jsou uložena data?

Záleží, jestli je kód přeložen s nebo bez "frame pointeru"

```
Bez ukazatele rámce (gcc -fomit-frame-pointer)
int func(int arg1, int arg2)
                                 func:
                                    sub
                                           $0x10, %esp; nastav esp jako na obr.
  volatile int val=arg1+arg2;
                                           0x18(%esp), %eax ; načti arg2
                                    mov
  return val:
                                    add
                                           0x14(%esp),%eax ; přičti k arg1
                                           %eax, 0xc(%esp) ; ulož do prom. val
                                    mov
                                           Oxc(%esp), %eax ; zkopíruj val do eax
                                    mov
void main()
                                    add
                                           $0x10,%esp
                                                             ; posuň esp k návr. adr.
                                                             : vrať se do main
                                    ret
  func(1, 3);
         Zásobník uvnitř func()
                                 main:
         arg2 = 3
                                           $0x3
                                                             ; ulož parametry funkce
                                    push
esp+0x14 | arg1 = 1
                                           $0x1
                                                             ; ... na zásobník
                                    push
          návratová adresa
                                    call
                                           500 <func>
                                                             ; zavolej func
esp+0xc
         lokální proměnná val
                                           %eax
                                    pop
          (ostatní lokální prom.)
                                    pop
                                           %edx
                                    ret
esp
```

Přetečení zásobníku

- Programátor zapomene zkontrolovat velikost proměnných na zásobníku
- Uživatel může předat programu víc dat, než je velikost proměnné na zásobníku
- To může způsobit přepsání dalších lokálních proměnných, návratové adresy, parametrů, ...
- Program pak většinou "spadne" (segmentation fault)
- Nebo toho můžeme zneužít a donutit program, aby dělal to, co chceme my.

Zneužití přetečení zásobníku

Chceme, aby cizí program dělal to, co chceme my a ne to, co chtěl jeho autor.

```
int main(int argc, char *argv[])
{
     char buffer[10];
     strcpy(buffer, argv[1]);
    return 0;
Spuštění: ./prog "$(cat shellcode)"
                         Data v argv[1]
      arg1
ebp+4
      arg2
      návratová adresa
 ebp
      (uložený base pointer)
      jiné lokální proměnné
      buffer
 esp
```

Shellcode

 Typickým cílem útočníka je spuštění shellu, tj. chtěl by spustit následující kód:

```
dup2(socket, 0);
dup2(socket, 1);
execve("/bin/sh", NULL, NULL);
```

- Strojový kód většinou nesmí obsahovat binární nuly, protože funkce jako strcpy předpokládají řetězec ukončený nulou a nezpracovaly by všechna data
- Příklad: Instrukce mov \$1, %eax ukládá do eax hodnotu 1. Ve svém kódování má 3 nulové byty, protože 32bitová hodnota 1 tj. 0x00000001 je součást instrukce. Tuto instrukci můžeme nahradit vynulováním instrukcí xor a zvětšením o jedna:

```
88 01000000 mov $1,%eax

// nahradit za

33C0 xor %eax,%eax

40 inc %eax
```

Zneužití přetečení zásobníku

Chceme, aby cizí program dělal to, co chceme my a ne to, co chtěl jeho autor.

```
int main(int argc, char *argv[])
{
     char buffer[10];
     strcpy(buffer, argv[1]);
    return 0;
Spuštění: ./prog "$(cat shellcode)"
                         Data v argv[1]
      arg1
ebp+4
      arg2
      návratová adresa
 ebp
      (uložený base pointer)
      jiné lokální proměnné
      buffer
 esp
```

Shellcode

 Typickým cílem útočníka je spuštění shellu, tj. chtěl by spustit následující kód:

```
dup2(socket, 0);
dup2(socket, 1);
execve("/bin/sh", NULL, NULL);
```

- Strojový kód většinou nesmí obsahovat binární nuly, protože funkce jako strcpy předpokládají řetězec ukončený nulou a nezpracovaly by všechna data
- Příklad: Instrukce mov \$1, %eax ukládá do eax hodnotu 1. Ve svém kódování má 3 nulové byty, protože 32bitová hodnota 1 tj. 0x00000001 je součást instrukce. Tuto instrukci můžeme nahradit vynulováním instrukcí xor a zvětšením o jedna:

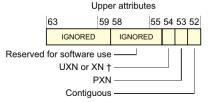
```
B8 01000000 mov $1,%eax
// nahradit za
33C0 xor %eax,%eax
40 inc %eax
```

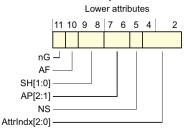
Nespustitelný zásobník

- Intel zavedl od PAE stránkování (PAE a x86_64) XD bit (eXecute-Disable)
 - Při pokusu o vykonání kódu ze stránky s XD=1 dojde k výjimce.
 - Paměť pro zásobník se alokuje s XD=0.

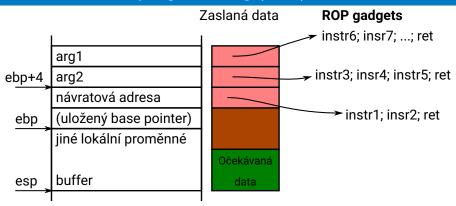
X D	Reserved	Address of 4KB page frame	Ign.	GADACW/SW1	PTE: 4KB page	١
--------	----------	---------------------------	------	------------	---------------------	---

ARM používá UXN/XN bit (Unprivileged eXecute Never)

Return-oriented programming (ROP)

- Když nejde spustit (shell)kód na zásobníku, může se útočník pokusit spustit kód, který už v programu je.
- Že by se v programu nacházel přesně ten kód, který útočník potřebuje, je nepravděpodobné.
- Jinde je ale spousta "zajímavého" kódu např. v knihovně 1ibc najdeme kód, který vyvolává všechna možná systémová volání.
- ROP = Útočník neposílá přímo shellcode, ale sekvenci návratových adres, které způsobí postupné vykonání kousků kódu (ROP gadgets), který se nachází v jiných částech programu.

ROP – pokračování

- Existují ROP překladače
 - Předloží se jimi program a knihovny, na které chceme útočit (např. webový server a knihovny z populární Linuxové distribuce)
 - kompilátor přeloží zdrojový kód v C do ROP programu (sekvence návratových adres, které je potřeba uložit na zásobník).

Náhodné rozložení adresního prostoru

Address space layout randomization (ASLR)

- Pro většinu typů útoků se zásobníkem je potřeba znát adresy, na které lze "skákat" instrukcí ret.
- Pokud útočník neumí adresy zjistit, jsou útoky těžké či nemožné.
- Sdílené knihovny jsou zkompilovány tak, že je lze nahrát a spustit z libovolné adresy (position independent code – PIC)
 - Linkování se provádí až při spuštění, takže je možné je umístit při každém startu na jinou adresu.
- I program lze přeložit jako PIC (značí se PIE position independent executable) a zásobník také nemusí být na pevné adrese.
- Zkuste si v GNU/Linuxu spustit: watch -d cat /proc/self/maps. Uvidíte, že při každém spuštění příkazu cat jsou adresy jiné.

Když ASLR nestačí

- Jádra OS nemohou používat tak intenzivní ASLR jako uživatelský prostor.
- Linux používá náhodnou adresu zásobníků v jádře, ale adresa kódu se zvolí náhodně jen při bootu, pak zůstává stejná.
- Možná řešení: stack protector, stack canary, Retguard (OpenBSD)
- Retguard:
 - Při vstupu do funkce zakóduje návratovou adresu
 - ESP se dá považovat za náhodné je těžké ho uhádnout
 - Před návratem se návratová adresa obnoví XORem
 - Pokud útočník přepsal návratovou adresu, obnovou se jeho adresa znehodnotí

 systém "spadne"

Retguard - příklad:

```
main:
           $0x3
   push
           $0x1
   push
   call
          500 < finc>
          %eax
   pop
   pop
          %edx
   ret
func:
           (%esp), %esp ; zakoduj
   xor
           $0x10, %esp
   sub
           0x18(%esp), %eax
   mov
   add
           0x14(\%esp),\%eax
           %eax,0xc(%esp)
   mov
           0xc(%esp),%eax
   mov
   add
           $0x10, %esp
           (%esp), %esp ; obnov
   xor
   ret
```

Závěr

- Bezpečnost je důležitým aspektem každého počítačového systému
- V budoucnosti bude její důležitost narůstat
- Systémy (nejen operační) jsou tak bezpečné, jak bezpečný je nejslabší článek
 - I ta nejméně důležitá knihovna používaná vaším programem může obsahovat kritickou zranitelnost
 - I operační systém obsahuje mnoho komponent, které nepoužíváte, ale útočníkům pomohou
- Útočníci jsou velmi kreativní a vynalézaví lidé
- Pokud se jim chcete bránit, musíte umět myslet jako oni

Reference

Využili jsme některé materiály licencované pod CC BY 3.0 "Courtesy of Gernot Heiser, UNSW Sydney".